

[Inge Kragh.]

også mænd forhåbentlig vil tage sig af det, således at det ikke traditionsmæssigt absolut skal udføres af kvinden.

Kvinden må have sin barselhvile og er måske tit træt og kan ikke efter barselorloven begynde sit arbejde, og det kan være årsag til, at kvinder ikke får deres uddannelse f.eks., fordi læretiden i en læreplads på 3-4 år kan afbrydes på grund af dette. Her mener vi, det bør være sådan, at i et noget længere tidsrum end barselorloven kan uddannelsen opsættes og så begyndes igen. Vi mener ligeledes, at hvis kvinder i længere tid har været borte fra arbejdspladsen, så må der kunne ske en oplæring. Måske sådan, hvis der ikke er efteruddannelseskurser — som det i øvrigt er vanskeligt for nogle at få, da de sjældent er medlemmer af fagforeningen, når de har været væk fra arbejdspladsen nogen tid for derefter at begynde arbejdet igen — at arbejdsgiveren får tilskud til lønnen nogle af de første måneder, indtil rutinen er kommet.

Halvtidsstillinger må være en løsning. Her vil vi meget gerne pege på, at der i hvert fald inden for tjenestemandstillingerne er en besynderlig bestemmelse, hvis ophævelse nok ville gøre det nemmere både for mænd og kvinder at søge og få halvdagsstillinger. Det er sådan med en normeret tjenestemandstilling, at hvis den deles i to, kan der kun ansættes én tjenestemand, den anden må være vikar. Det vil sige, at den arbejdsplads — en afdeling, et kontor, eller hvor det er — går glip af en uddannet arbejdskraft.

For øvrigt viser det sig, at det næsten kun er kvinder, der har halvtidsjob, dvs. det viser igen, at mændene føler, det er dem, der skal have heltidsarbejdet. Hvis man anerkendte arbejdet i hjemmet og man skiftedes til dette, ville det nok se anderledes ud. Jeg kan da nævne en arbejdsplads, hvor der er ca. 1.100 mennesker, både mænd og kvinder, men det er kun kvinder, der har halvtidsarbejde.

Der er nævnt noget om beskatningen, og det er nævnt, at beskatningen kan forhindre kvinden i at tage arbejde. På den anden side kan det også være en diskrimination af den hjemmegående eller hjemme-

arbejdende husmor. Specielt vil jeg lige nævne, at det forslag, som fru Grethe Philip kom med på det radikale venstres vegne, vil indebære en meget stor diskriminering af et hjem, hvor den ene af parterne går hjemme. Kristeligt folkeparti har netop med henblik på dette et skatteforslag, som meget jævnt og simpelt sagt består i, at en families indtægt bør lægges sammen, divideres med to og beskattes som to. Hvis f.eks. en families indtægt er 80.000 kr. — den kan hidrøre fra manden, den kan hidrøre fra kvinden, eller måske kan de 50.000 kr. hidrøre fra manden og de 30.000 kr. fra kvinden — så bør de divideres med to og beskattes som to indtægter à 40.000 kr.

Jeg vil lige omtale en ting, som ikke er omtalt i betænkningen, men som jeg synes gør meget for at nedværdige kvinden, og det er pornografien. Udstilling af billeder, fremvisning af pornografiske film, er noget er det, der er med til at nedværdige kvinden, og jeg mener, det må være noget, man skal tage op.

Det ligestillingsråd, som er foreslået, altså bestående af 12 medlemmer, måske 3 ekstra, vil kristeligt folkeparti nok tage afstand fra, bl.a. fordi vi mener, at dette ligestillingsråd får for meget magt. Det vil vel arbejde efter de tanker, der kommer frem i betænkningen, og som jeg har sagt, er kristeligt folkeparti på mange måder uenig i det, der føres frem.

Vi har tænkt os muligheden af, at der var et råd, måske på 3-4 mennesker, mænd og kvinder, hvor også den hjemmearbejdende husmor var repræsenteret. Men vi mener, det nærmest skulle være et råd, der skulle samarbejde, et råd, der skulle rådgive uden egentlig selv at kunne tage initiativ. Vi er bange for, at det let kan få slagside, hvis det er rådet, der kan føre ting frem. Man har omtalt flere gange traditionerne og vanerne, som man bekæmper ved at forandre skolebøger og ved at komme frem med tv-udsendelser. Vi tror, det bliver mere neutralt, hvis det er et sådant råd, der kun er rådgivende og altså kan hjælpe de mennesker, som ønsker at føre ting frem, og i øvrigt mener vi, at de enkelte partier må være vågne over for de ting, som diskriminerer kvinden i lovgivningen.